

מ"ת (מרכז) 22819-10-24 - מדינת ישראל נ' סאגד מסארווה

מ"ת (מרכז) 22819-10-24 - מדינת ישראל נ' סאגד מסארווה ואח' מחוזי מרכז

מ"ת (מרכז) 22819-10-24

מדינת ישראל

נגד

1. סאגד מסארווה

2. מחמוד עאזם

3. אברהים שיח יוסף

4. עבדוללה בראנסי

5. עבד אל כרים בראנסי (עציר)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[20.11.2024]

כבוד השופט מאור אבן חן

החלטה בעניין משיב 5

לפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב 5 עד תום ההליכים נגדו. המשיב חולק על קיומן של ראיות לכאורה.

מבוא

1. בתאריך 11.10.24 הוגש נגד המשיב וארבעה נאשמים נוספים, אזרחי ישראל, כתב אישום המגולל מסכת חמורה של פעולות אותן ביצעו המשיבים, כל אחד על פי חלקו, במסגרת חברותם בארגון הטרור דאע"ש (להלן: דאע"ש או מדא"ס או הארגון). לצורך החלטה זו אמקד את הדיון במעשים המיוחסים למשיב 5 (להלן: המשיב).
2. בכתב האישום, תחת הכותרת "חברות ותמיכה בארגון - נאשם 5" תואר חלקו של המשיב כדלקמן: במועד לא ידוע במדויק בשנים האחרונות, החל המשיב להתקרב אל דת האסלאם והגיע באופן קבוע למסגד "עלי אבן אבי טאלב" בעיר טייבה (להלן: המסגד). אמונתו של המשיב בדת הלכה והתחזקה במהלך שנת 2024. בתקופה זו, כפי שיפורט בהמשך, נפגש המשיב עם נאשמים 1, 2 ו-3 אותם הכיר במסגד מספר פעמים, שוחח עימם על ארגון דאע"ש ואף הביע בפניהם התלהבות ועניין בהצטרפות לארגון.
3. המשיב ונאשם 2 שוחחו על כוונתם לבצע פיגוע ירי בישראל נגד יהודים ישראלים, בשם ארגון דאע"ש, לאחר שהגיעו למסקנה כי הדרך הנכונה היא למות מות קדושים בתור שאהידים בפיגוע. נאשם 2 אמר למשיב כי יש להתחיל בדרך הדרגתית שתחילתה בהתחזקות בדת. במקביל, באותה תקופה, המשיכו המשיב ונאשם 3 להיפגש לצורך צפייה בסרטוני דאע"ש והידקו את הקשר ביניהם.

4. המשיב החליט כי הוא מעוניין ללכת בדרך הג'יהאד ולבצע פיגועים נגד מטרות ישראליות ויהודיות. במסגרת זו, נרשם המשיב לשיעורי "קיקבוקס" במטרה להתחיל להכין את גופו לביצוע פיגוע, כפי שנאשם 3 אמר לו שעליו לעשות. בנוסף פנה המשיב לגורם פלילי אשר עוסק בכלי נשק, שזהותו לא ידועה במדויק, וביקש לרכוש אקדח. מוכר הנשק אמר למשיב כי עלותו של אקדח היא כ-30,000 ₪, באותו מועד המשיב לא החזיק בידו את הסכום המבוקש ולכן לא רכש את האקדח.
5. תחת הכותרת "גיוס לארגון דאע"ש ולחוליה צבאית מטעם הארגון - נאשמים 1,2,3", תוארו בכתב האישום שיחות ומפגשים של המשיב עם נאשמים 1-3, באופן הבא:
- במועד שאינו ידוע במדויק, בסביבות חודש מאי 2024, הבחין נאשם 2 כי המשיב מפרסם תכני דת בסטאטוס שלו בישומון "וואטסאפ". בתקופה זו פנה המשיב אל נאשם 3 ושוחח עמו אודות האסלאם והשניים שוחחו על ארגון דאע"ש ועל כך שבראיתם בישראל צריכה לקום חליפות איסלאמית, כאשר יש להילחם בכופרים, לרבות יהודים.
 - במהלך חודש יוני 2024 נפגשו נאשם 1 והמשיב בביתו של האחרון ושוחחו על נושאי דת. נאשם 1 אמר למשיב כי הדרך הדתית הנכונה היא התקרבות לדת והתגייסות לדאע"ש, כפי שעשה נאשם 1, המשיב הסכים ואמר כי הוא מעוניין להתגייס לארגון מדא"ס.
 - נאשמים 1 ו-2 שוחחו אף הם עם המשיב בנושא דאע"ש וסברו כי כדאי לנסות לגייסו לתמיכה בארגון. בהמשך לכך, נפגשו נאשם 1 והמשיב בביתו של האחרון, במפגש זה התוודה נאשם 1 בפני המשיב כי הוא תומך בדאע"ש. בתגובה השיב המשיב כי הינו תומך מדא"ס ומבצע "דעווה".
 - ביום 7.8.24 פנה נאשם 2 אל המשיב והגיע אל ביתו, כחלק מרצונו של נאשם 2 לגייס את המשיב כפעיל דאע"ש, שוחחו השניים בנושא המדא"ס ונאשם 2 הראה למשיב סרטונים של דאע"ש ושב והציע למשיב להפוך לפעיל דאע"ש ולתמוך בארגון. המשיב הסכים בהתלהבות. בשלב זה שוחחו המשיב ונאשם 2 על כוונתם לבצע פיגוע ירי בשטחי ישראל כמתואר לעיל.
 - במקביל, נאשם 2 המליץ לנאשם 3 לגייס את המשיב לחוליה צבאית שמטרתה לבצע פיגועים בישראל (להלן: החוליה). נאשם 3 פנה למשיב, הגיע לביתו והשניים צפו בהרצאה דתית בנושא ג'יהאד ולחימה בכופרים. נאשם 3 הציע למשיב להתגייס לחוליה ואף אמר למשיב כי הדרך הטובה ביותר לבצע ג'יהאד היא מקום מגוריו של הפעיל וכי הוא מנסה לגייס נוספים לחוליה. נאשם 3 אמר למשיב כי עליו להיכנס לכושר קרבי כדי להפוך ללוחם במלחמה נגד הכופרים וכי ינסה להשיג אמצעים שיכולים לסייע במאבק דוגמת נשק. המשיב אמר לנאשם 3 כי הוא מעוניין בהצעה וכי מעוניין לפעול נגד הכופרים כולל היהודים וכי יחשוב על הצעתו. בנוסף באותה שיחה אמר המשיב כי בכוונתו לבצע פיגוע אך לא הרחיב. לבסוף לאחר שהמשיב חשב על הדברים, חזר בו מהסכמתו להתגייס לחוליה ואמר זאת לנאשמים 2 ו-3.

6. בגין המעשים שתוארו לעיל, יוחסו למשיב העבירות הבאות: חברות פעילה בארגון טרור - לפי סעיף 22(ב) לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016; ניסיון רכישת נשק - לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

השתלשלות הליכי המעצר עד כה

7. המשיב נעצר ביום 23.9.24 ומעצרו הוארך מעת לעת עד ליום 11.10.24 אז הוגשו כתב האישום והבקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים.

8. בדיון שנערך ביום 11.10.24 טען ב"כ המשיב כי מנוסח כתב האישום עולה כי המשיב עדיין לא הצטרף לארגון דאע"ש וביקש להורות על הגשת תסקיר שירות המבחן בעניינו טרם הדיון בראיות לכאורה ובעילות מעצר. בית המשפט לא מצא מקום לסטות מהכלל לפיו יש לדון בשאלת חלופת המעצר לאחר הדיון בקיומן של ראיות לכאורה.

9. בדיון שנערך ביום 27.10.24 הודיע ב"כ המשיב כי בכוונתו לטעון להיעדר קיומן של ראיות לכאורה וחזר על בקשתו להורות על הגשת תסקיר בין היתר לאור העובדה כי המשיב נעדר עבר פלילי. בית המשפט דחה את בקשת בא כח המשיב להורות על עריכת תסקיר והורה על קיום הדיון בראיות לכאורה ביום 6.11.24.
10. בתאריך 6.11.24 התקיים הדיון בראיות לכאורה, במהלכו טענו הצדדים באריכות בפני בית המשפט, הן לעניין קיומן של ראיות לכאורה, הן לעניין שאלת המעצר עד תם ההליכים.
- טענות ב"כ המבקשת
11. לטענת ב"כ המבקשת, ישנן די ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום. ב"כ המבקשת הפנתה בעניין זה להודאת המשיב במיוחס לו במסגרת חקירותיו בשירות הביטחון הכללי ובמשטרת ישראל, לרבות הודאה בכך שהמשיב התעניין בהצטרפות לארגון דאע"ש ואף הביע בקול רם את רצונו להצטרף לארגון, בפני נאשמים אחרים בתיק אשר להבנתו הם חברים בארגון דאע"ש; המשיב הודה כי נקט באמצעים למימוש וקידום חברותו בארגון - צפה בתכני ארגון דאע"ש, נרשם לחוג כושר "קיקבוקס" כדי להתכונן לביצוע פיגוע, ואף פנה לאדם המוכר כסוחר נשק וביקש לרכוש ממנו אקדח. בנוסף ב"כ המבקשת הפנתה להודעות של הנאשמים 1, 2 ו-3, אשר הפלילו את המשיב בחקירתם וכן לתוצרים הדיגיטליים שהופקו ממכשיר הטלפון של המשיב הכוללים תכני מדא"ס.
12. ביחס לעילות המעצר, ב"כ המבקשת טענה כי קמה נגד המשיב עילת מעצר סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) ולפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, שכן המשיב הואשם בעבירת בטחון ובשים לב לטיב מעשיו ונגישותו לנשק. בנוסף, קמה נגד המשיב עילת מסוכנות נוכח חומרתם טיבם ואופיים של המעשים המיוחסים לו. לטענת המבקשת, העובדה כי המשיב, בהיותו אזרחי ישראל, החזיק בתפיסה דתית קיצונית של ארגון טרור רצחני ואף נקט פעולות לטובת קידום הגשמת רעיונות הארגון, מתוך כוונה לפגוע באזרחי ישראל, מלמדת על מסוכנות גבוהה הנשקפת מהמשיב, וודאי כך שעה שהעבירות בוצעו על ידי המשיב בתקופת מלחמה במספר חזיתות - דבר המצדיק נקטת משנה זהירות באשר לשאלת המשך מעצר המשיב או שחרורו לחלופה. לטענת המבקשת נגד המשיב קמה גם עילת מעצר עקב החשש לשיבוש הליכי משפט, בשים לב לכך שבמהלך החקירה עלו אינדיקציות למעורבותם של גורמים נוספים שטרם נחקרו, שחרורו של המשיב עלול לסכל את קידום החקירה. ב"כ המבקשת הדגישה כי עצם האשמת המשיב בחברות פעילה בארגון הטרור דאע"ש, מעלה אפשרות סבירה כי למשיב מחשבות, כוונות, או שאיפות לעזוב את שטחי ישראל לצורך חבירה לכוחות דאע"ש, כך שמתחזק החשש כי שחרורו יביא להתחמקות מהליכי שפיטה.
- טענות ב"כ המשיב
13. ב"כ המשיב מיקד את טיעוניו בעניין עבירת החברות בארגון טרור, כשלשיתו עובדות כתב האישום אינן מקימות עבירה זו בכל הנוגע למשיב. לטענת ב"כ המשיב, בסעיפים 4-5 לחלק הכללי של כתב האישום מתוארת הדרך להצטרפות לארגון דאע"ש באמצעות שבועת אמונים המכונה "ביעה" (להלן: ביעה) למנהיג הארגון המכונה ח'ליף. במסגרת מתן הביעה, המאמין קורא נוסח כתוב קבוע ובו הוא מצהיר על נאמנותו לח'ליף ועם הקריאה הופך לחבר במדא"ס, כשרק לאחר מתן הביעה יכול החבר לפעול במסגרת הארגון בדרכים שונות, כולל תמיכה, פרסום, גיוס מאמינים וחברים, אימונים לקראת לחימה אלימה, ביצוע הג'ירה ועוד. לטענת ב"כ המשיב, המשיב לא מסר "ביעה" ומכאן שלא ניתן לראות בו כחבר בארגון הטרור דאע"ש, ממילא לא ניתן לייחס לו עבירה של חברות פעילה בארגון טרור.

14. מעבר לכך, נטען כי מחומר החקירה ואף מכתב האישום עצמו עולה כי המשיב הביע חרטה וחזר בו מהסכמתו ליטול חלק פעיל בארגון הטרור, לרבות בעניין רכישת הנשק ומיד הודיע על כך ליתר הנאשמים. בא כח המשיב הדגיש כי במהלך החקירה המשיב שב והסביר כי רצה לגייס אנשים להצטרף לאיסלאם בדרכי שלום, כשהשיח עם הנאשמים האחרים היה בגדר מחשבות בלבד, עליהן התחרט והודיע כי אינו מעוניין להמשיך בכך.
15. ב"כ המשיב לא חלק על כך שהמשיב צפה בסרטונים של ארגון הטרור וניהל שיח על ארגון דאע"ש, אך טען כי יש להתייחס לשיח האמור בזיקה למצבו הרפואי, נפשי, המורכב, שכן המשיב מסר בחקירותיו כי הוא סובל ממחלת נפש. בא כח המשיב הדגיש כי אין בפיו טענה לאי כשירות המשיב לעמוד לדין (ממילא לא הוצגו בפני מסמכים רפואיים כלשהם בעניין), יחד עם זאת לשיטתו יש לשקול נתון זה בבחינת הרקע להתנהלות המשיב והשיח בינו לבין הנאשמים האחרים, כמפורט בכתב האישום.
16. ב"כ המשיב הדגיש כי חלקו מסתכם בדברים רעיוניים ולא אופרטיביים, כשיש לכך חשיבות בייחוד על רקע העבירות המיוחסות לנאשמים אחרים בתיק, ובכלל זה תכנון פיגוע במגדלי "עזריאלי" בעיר תל אביב, אישום שלמשיב אין כל קשר אליו.
17. בנוסף, ב"כ המשיב טען כי בניגוד לנאשמים האחרים בתיק, חומר הראיות נעדר כל התכתבות בין המשיב לבין גורמים מהמדינה האיסלאמית, כשהסרטונים של אנשי דאע"ש שנמצאו במכשיר הטלפון של המשיב, אינם מעידים על הפיכתו לחבר בארגון הטרור.
18. אשר לעבירת הניסיון לרכישת נשק, נטען כי המשיב אומנם הודה בכך בחקירה, אך טען כי מיד התחרט והעסקה לא יצאה לפועל, לכן מתקיימים במקרה זה התנאים להחלת הפטור עקב חרטה.
19. אשר לעילות המעצר, ב"כ המשיב הדגיש כי מדובר באדם נעדר עבר פלילי, השווה במעצר מזה זמן רב, כאשר מדובר בהסתבכותו הראשונה עם החוק. בנוסף, כפי שעולה מחומר החקירה, המשיב סובל ממחלת נפש בגינה הוא נוטל תרופות. בא כח המשיב טען כי בנסיבות אלו, בשים לב לחלקו הפחות ביחס לנאשמים האחרים בתיק, ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב באמצעות שחרורו לחלופת מעצר.
- דיון והכרעה
20. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים בכתב ובעל פה ועיינתי בחומר החקירה, הגעתי למסקנה כי קיימות ראיות לכאורה לביסוס אשמת המשיב וקיים סיכוי סביר להרשעתו במיוחס לו.
- עבירה של חברות פעילה בארגון טרור
21. סעיף 22 לחוק המאבק בארגון טרור קובע, כדלקמן:
"א) חבר בארגון טרור, דינו - מאסר חמש שנים.
(ב) חבר בארגון טרור הנוטל חלק בפעילות הארגון, או חבר כאמור המבצע פעילות בעבור הארגון או במטרה לקדם את פעילותו, דינו - מאסר שבע שנים..."
22. סעיף 2 לחוק המאבק בטרור, מגדיר מיהו "חבר ארגון טרור", באופן הבא:
"חבר בארגון טרור" - אדם הנמנה עם ארגון טרור, ובכלל זה -
(1) מי שנוטל חלק פעיל בפעילות של ארגון טרור או פועל כנציג או כשלוח מטעם ארגון טרור;
(2) מי שהביע את הסכמתו להצטרף לארגון טרור, לפני מי שיש לו יסוד סביר להניח כי הוא נמנה עם ארגון טרור או נציג או שלוח מטעמו;

לעניין הגדרה זו -

(א) מי שהציג את עצמו לפני אחר כחבר בארגון טרור, חזקה כי הוא נמנה עם ארגון טרור; עורר נאשם ספק סביר לעניין חברותו בארגון טרור, יפעל הספק לטובתו;

(ב) מי שהיה חבר בארגון טרור יראו אותו כחבר באותו ארגון, אלא אם כן הוכיח כי חדל מלהיות חבר בו; ואולם אם לא נטל חלק פעיל בפעילות של ארגון טרור ולא פעל כנציג או כשלוח מטעם ארגון טרור, ועורר ספק סביר לעניין חברותו בארגון הטרור, יפעל הספק לטובתו;

(ג) לא ייחשב חבר בארגון טרור מי שהוכיח שלא היה מודע לכך שהארגון הוא ארגון טרור; לעניין זה, "היה מודע" - לרבות חשד ונמנע מלברר;

23. מטבע הדברים, לא ניתן ללמוד על חברות בארגון טרור על פי הליכים או מסמכים פורמליים, כמקובל בארגונים "אזרחיים". בהתאם לכך, נקבעו בחוק המאבק בטרור חזקות שונות להוכחת חברותו של אדם בארגון טרור^[1]. כפי שעולה מלשון ההגדרה, אחת הדרכים להצטרפות לארגון טרור היא באמצעות הבעת הסכמה להצטרף לארגון טרור בפני מי שיש יסוד סביר להניח כי הוא נמנה עם ארגון הטרור, או נציגו, או שלוחו. משעה שהצטרף אדם כחבר בארגון טרור, מהווה הדבר כשלעצמו עבירה לפי סעיף 22(א) לחוק. ככל שביצע חבר הארגון פעולות נוספות - נטל חלק בפעילות הארגון, או ביצע פעולות עבור הארגון, או במטרה לקדם את פעילותו - מתגבשת עבירה חמורה יותר לפי סעיף 22(ב) לחוק, שדינה מאסר שבע שנים.

24. על מנת לבחון האם ניתן לייחס למשיב חברות פעילה בארגון טרור, לפי סעיף 22(ב) לחוק, תחילה יש להכריע בשאלה האם יש בידי המבקשת תשתית ראיתית לכאורית מספקת להוכחת הצטרפות המשיב לארגון הטרור.

25. ב"כ המשיב טען בעניין זה כי מנוסח כתב האישום עולה כי הדרך להצטרפות לארגון דאע"ש היא באמצעות הצהרת האמונים המכונה "ביעה". בהיעדר ראיות להצהרת האמונים על ידי המשיב, אין בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת הצטרפותו של המשיב כחבר בארגון הטרור. מנגד לשיטת ב"כ המבקשת, החברות בארגון הטרור נבחנת בחינה מהותית על ידי מעשיו של המשיב, כאשר ישנן דרכים נוספות להצטרפות לארגון, מלבד אקט פורמלי של הצהרת אמונים.

26. ב"כ המבקשת הפנתה בעניין זה לחוות דעת מומחה מטעם שירות הביטחון הכללי מיום 28.10.24 (להלן: חוות הדעת), לפיה בזירות לא ממוסדות דוגמת ישראל, יש להתייחס לתומכי מדא"ס מובהקים כאל חברים בארגון הטרור, אף בהיעדר אקט גיוס רשמי. על פי חוות הדעת "תמיכה מובהקת" במדא"ס מבוססת על רשימת תבחינים וביניהם צריכת תכני הארגון ברשת; הפצת אידיאולוגיה של הארגון; הצהרת תמיכה בארגון, בין אם מדובר בשבועת אמונים (ביעה) ובין אם מדובר במי שהצהיר על תמיכתו בארגון ובמשנתו הרעיונית; פעילות בהשראת הארגון לרבות אימונים צבאיים, היערכות ליציאה ללחימה ועוד (ראו: סעיפים 4-5 לחוות הדעת).

27. הגם שמסקנת חוות הדעת מקובלת עלי, לצורך הכרעה בסוגיה בשלב לכאורי זה, אין הכרח להידרש אליה שכן, די בעיון בהוראות חוק המאבק בטרור כדי לדחות את עמדת ב"כ המשיב ולקבוע כי קיימות ראיות לכאורה הקושרות את המשיב לעבירת חברות בארגון הטרור. כאמור, בהתאם להגדרה בסעיף 2 (2) לחוק, אחת החלופות להצטרפות לארגון טרור היא באמצעות הבעת הסכמה להצטרף לארגון בפני מי שיש יסוד סביר להניח כי הוא נמנה עם ארגון טרור, כשלעניין זה המחוקק קבע כי מי שהציג את עצמו לפני אחר כחבר בארגון טרור, חזקה הוא נמנה עם ארגון טרור.

28. אומנם אין ראיות לכך שהמשיב הצהיר על נאמנותו לח'ליף באמצעות קריאת נוסח כתוב המכונה "ביעה", אך כפי שיפורט להלן, המשיב הודה בחקירותיו כי הביע הסכמה להצטרף לארגון הטרור בפני נאשמים אחרים, כאשר להבנתו הם נמנים עם חברי ארגון הטרור דאע"ש ולאחר מכן אף ביצע פעולות אקטיביות לקידום חברותו בארגון הטרור.
29. אפנה בעניין זה לזכ"ד מחקירת המשיב בשב"כ מיום 23.9.24, שעה 11:40 (להלן: זכ"ד מיום 23.9.24), בעמוד 9, סעיפים 6-8, שם סיפר המשיב כיצד הסכים להצעתו של הנאשם 1 (סאג'ד מסארווה) להצטרף לארגון דאע"ש: "... סאג'ד אמר לנדון כי במידה והנדון מעוניין לבחור בדרך הנכונה מבחינה דתית, עליו להתגייס לדאע"ש, כפי שעשה הנדון.
7. הנדון הקשיב לדבריו של סאג'ד והתחבר לאמירותיו של האחרון.
8. בסופו של דבר, הנדון הסכים להצעתו של סאג'ד והשיב לאחרון כי מעוניין להתגייס לדאע"ש. "
30. המשיב חזר על הדברים גם בחקירתו במשטרה (הודעה מיום 24.9.2024, גיליון 3):
- "מכיר את סוגוד מהילדות מטייבה עובד על משאית הוא גם פעיל דאע"ש לפני שנתיים הצטרף [...] וסוגוד אמר לי שאני צריך לבחור הדרך הנכון של הדת ולהצטרף לדאע"ש, שמעתי המילים של סוגוד והתחלתי להתקרב לדת ואמרתי לו שאני מסכים אבל לא עשיתי כלום רק הסכמתי..."
31. בנוסף סיפר המשיב בחקירה אודות התנהלותו אל מול הנאשם 2 (מחמוד עזאם) והשיח ביניהם על כוונתם לבצע פיגוע נגד יהודים (זכ"ד מיום 23.9.24, בעמוד 7, סעיפים 4-11):
- "4. לפני כחצי שנה מחמוד עזאם עזב את הקבוצה אליה השתייך, החל להקצין בדעותיו ולתמוך בדאע"ש.
5. מחמוד עזאם החל להתבטא בפני אנשים במסגד בשב"כ ארגון דאע"ש וניסה לשכנע אנשים לתמוך בארגון.
6. לפני כשלושה חודשים, כשבוע לאחר שהנדון נפגש עם אבראהים שיח' יוסף, מחמוד עזאם הגיע לביתו של הנדון.
7. באותו מפגש, מחמוד עזאם הראה לנדון סרטונים של דאע"ש, מחמוד דיבר בשב"כ הארגון ואמר כי הם הולכים בדרך הישר וע"פ חוקי הדת.
8. מחמוד עזאם ניסה לשכנע את הנדון להצטרף לדאע"ש ולתמוך גם כן בארגון. הנדון הראה התלהבות בנושא.
9. בשלב זה השניים החלו לשוחח על כוונתם לבצע פיגוע נגד היהודים, אך הדבר נשאר בגדר מחשבה וללא צעדים ממשיים בהם נקטו.
10. עוד במהלך השיח מחמוד והנדון שוחחו על כך שהדרך הטובה ביותר היא למות מות קדושים, בתור שאהידים בפיגוע.
11. מחמוד עזאם המליץ לקחת את הדברים בצורה הדרגתית וכי ראשית על הנדון להתחזק ולהתקרב לדת. הנדון השיב כי כך יעשה."
7. דברים דומים מסר המשיב בחקירה במשטרה (הודעה מיום 24.9.2024, גיליון 2):
- "...מחמוד התחיל להגיד לי דברים טובים על דאע"ש ואמר לי שדאע"ש הולך לפי הדת והתחיל לעודד אותי להצטרף לדאע"ש ואני אהבתי את זה. בתקופה אני ומחמוד התחלנו לדבר שרוצים לעשות פעולה נגד יהודים ורוצים למות כי שהיד בפעולה וכי שזה לא נעשה רק רק רעיון לא יותר."

8. המשיב סיפר על הקשר שניהל במקביל עם נאשם 3 (אבראהים שיח' יוסף), שכלל צפייה בסרטוני דאע"ש ושיחות בעניין גיוסו לארגון דאע"ש ולחוליה צבאית מטעם הארגון שמטרתה לבצע פיגועים בתוך שטח מדינת ישראל. המשיב ציין כי פנה לנאשם 3 מיוזמתו שכן ראה בו מקור ידע בכל הקשור לארגון דאע"ש וכי "באותה תקופה החליט כי מעוניין ללכת בדרך הג'יהאד ולבצע פיגועים כנגד מטרות ישראליות ויהודים" (זכ"ד מיום 23.9.24 עמודים 6-7, סעיפים 6, 13-21; ראו גם חקירה מיום 24.9.24, גיליון 2).
9. מדברי המשיב עולה בברור כי כשלושה חודשים עובר למועד חקירתו, כחלק מתהליך התקרבותו והזדהותו עם האידיאולוגיה של דאע"ש, שוחח המשיב במקביל עם נאשמים 1, 2, ו-3, אשר שכנעו את המשיב להצטרף לארגון הטרור. המשיב הסכים באופן מפורש להצעתו של הנאשם 1 להתגייס לארגון דאע"ש; הביע התלהבות מהנושא בפני נאשם 2, תוך שהם צפו יחד בתכני מדא"ס ושוחחו על כוונה לבצע פיגוע נגד יהודים; במקביל פנה באופן יזום לנאשם 3, קיים עמו שיחות אודות ארגון דאע"ש, וצפה עמו בסרטונים של דאע"ש - כל זאת תוך שהמשיב מספר כי החליט ללכת בדרך הג'יהאד ולבצע פיגועים בשם הארגון.
10. ב"כ המשיב טען בפני כי גם אם קיים המשיב שיחות עם נאשמים אחרים בתיק (עובדה שאין עליה מחלוקת), לא דובר בניציג ארגון דאע"ש, שכן בניגוד לנאשמים אחרים, המשיב מעולם לא שוחח עם גורמי חוץ מהמדינה האיסלאמית, כשהשיח נהל מול אנשים שאת חלקם הכיר המשיב עוד מתקופת ילדותם (דוגמת נאשם 1).
11. אין בידי לקבל טענה זו. מגרסת המשיב עולה בברור כי הוא ידע שנאשמים 1, 2 ו-3 חברים בארגון דאע"ש. נאשם 1 הצהיר בפני המשיב כי הוא התגייס לארגון (ראו: לעיל זכ"ד מיום 23.9.24 בעמוד 9 סעיף 6 וכן הודעה מיום 24.9.24 עמוד 3); המשיב מסר כי נאשם 2 התבטא בפני אנשים במסגד בשבח ארגון דאע"ש וניסה לשכנעם לתמוך בארגון (זכ"ד מיום 23.9.24 בעמוד 7 סעיף 5); המשיב מסר כי נאשם 3 מוכר כפעיל מדא"ס והוא מגייס חוליה צבאית לצורך מלחמה בכופרים כשהמשיב ראה בו מקור ידע בכל הקשור לדאע"ש (זכ"ד מיום 23.9.24 בעמוד 2 סעיף 16, בעמוד 4, סעיף 36 ובעמוד 6 סעיף 18; בנוסף ראו: הודעת המשיב מיום 24.9.24, גיליון 2). יצוין כי המשיב חשב על הצעת נאשם 3 להצטרף לחוליה צבאית מטעם דאע"ש, אך לבסוף סירב (זכ"ד מיום 23.09.24, עמוד 3, סעיף 22).
12. דברי המשיב מקבלים חיזוק אף בחקירותיהם של הנאשמים האחרים. ראו לעניין זה זכ"ד מחקירת נאשם 1 בשב"כ מיום 23.9.24, שעה 10:35, בעמוד 7.
1. במהלך שנת 24' הנדון התוודה בפני ע"א כרים ברנסי, כבן 27, נשוי +1, מכונה עבודי, תושב טיבה, שהינו (הנדון) תומך מדא"ס.
2. במהלך השיחה שארעה בביתו של ע"א כרים התוודה הנדון בפני האחרון שהינו תומך דאע"ש ובתגובה השיב ע"א כרים שהוא מבצע דעווה.
13. ראו גם זכ"ד מחקירת נאשם 2 בשב"כ מיום 19.9.24, שעה 11:50, בעמודים 2-3.
15. שאלתי את הנדון האם לאחר שמסר ביעה ונשבע אמונים לארגון דאע"ש ראה עצמו כפעיל דאע"ש לכל דבר ועניין וכחבר ארגון. הנדון השיב כי בחיוב. [...]
17. שאלתי את הנדון מי פנה לעבד אלכרים בראנסי במטרה לגייס אותו לחולייה. הנדון השיב כי שוחח עם עבד אלכרים בראנסי וגייס את האחרון לדאע"ש.
18. הנדון אמר כי מעבר לגיוס לדאע"ש, הנדון ועבד אל כרים שוחחו על כך שמעוניינים לבצע יחד פיגוע ירי בשטחי מדינת ישראל וזאת בשם ארגון דאע"ש. [...]
7. לפני כחודשיים, הנדון ביקר בשעות הערב, 19:30 לערך את עבודי בביתו.
8. השנים צפו יחד בסרטונים של דא"עש וזאת מאחר והנדון רצה לגייס את עבודי להיות פעיל דאע"ש.

9. לאחר הצפייה בסרטונים הנדון הציע לעבודי להיות פעיל דאע"ש והאחרון הסכים. עבודי נראה היה נרגש ומתלהב מהרעיון אך חושש מעט, הנדון לא ידע להסביר מדוע.
10. בשלב זה השניים החלו לשוחח על כוונתם לבצע פיגוע ירי כנגד אזרחים ישראלים, יהודים. "
14. להשלמת התמונה יצוין כי גם נאשם 3 הודה כי שוחח עם המשיב, אך טען כי פנה אליו במטרה לגייסו לקבוצת לימוד בנושא ג'האד (ראו: זכ"ד מחקירת הנאשם 3 בשב"כ מיום 23.9.24, שעה 13:30, בעמודים 1-2).
15. בהקשר זה אעיר כי נאשמים 1-3 אינם עדי תביעה בתיק אלא נאשמים בצוותא בכתב אישום אחד יחד עם המשיב. בנסיבות אלו, ככל שיבחרו שלא להעיד בשלב פרשת ההגנה, אזי לא ניתן יהא לעשות שימוש באמרותיהם מחוץ לכותלי בית המשפט לחובת המשיב (ראו: יניב ואקי, דיני ראיות, 686-687 (כרך ב, 2020) וכן ע"פ 436/80 עמוסי נ' מדינת ישראל, פ"ד לה(2) 566, 569 (1981)). אולם, כידוע בשלב הליך המעצר, נבחנות ראיות גולמיות שטרם עברו את כור ההיתוך של ההליך הפלילי, כשבית המשפט אינו נדרש לשאלת מהימנות הגרסאות, משקלן או לקבוע קביעות נחרצות ביחס לקבילותן. בשלב זה יש להעריך את הפוטנציאל ההוכחתי הטמון בראיה, בשים לב למהות הראיה הגולמית ולמידת ההסתברות כי תתקבל במשפט כראיה קבילה.
- בכל הנוגע לקבילות אמרות חוץ של נאשמים שותפים באותו כתב אישום, ההלכה היא כי נדרשת הערכה מסתברת כי השותפים יעידו להגנתם, כאשר רק במקרים בהם קיימת הסתברות גבוהה כי נאשם שותף לא יעיד להגנתו, אזי תתבקש ההנחה כי אין בהודעתו המפלילה את השותף האחר כדי לשמש כראיה נגד אותו שותף לצורך הליך מעצרו (ראו: בש"פ סוויסה נגד מדינת ישראל פסקה 14 (23.10.2014) וכן בש"פ 1572/05 זוארץ נ' מדינת ישראל, פסקאות 9-10 (10.4.2005)).
16. הדברים אמורים בבחינת למעלה מן הצורך שכן, הצדדים לא התייחסו בטיעוניהם לסיכוי שהנאשמים האחרים ימנעו מלהעיד להגנתם במשפט. באת כח המבקשת ציינה כי במידת הצורך שאלת הפרדת הדיון תיבחן במהלך ניהול התיק העיקרי.
17. לאור כלל האמור, אני סבור כי קמה נגד המשיב תשתית ראייתית לכאורית להוכחת הצטרפותו לארגון דאע"ש באופן העונה על הגדרת "חבר בארגון טרור". משהגעתי למסקנה זו, נותר לבחון האם עלה בידי התביעה להוכיח באופן לכאורי ביצוע פעולות עבור ארגון הטרור, באופן המקים עבירה לפי סעיף 22(ב) לחוק המאבק בטרור. לטעמי יש להשיב גם על שאלה זו בחיוב.
18. המשיב בחקירתו בשב"כ ובמשטרה סיפר על הפעולות שהתבקש לבצע על ידי נאשם 3 כחלק מההכנה לשעת כושר. ראו זכ"ד מיום 23.9.24 בעמוד 6 סעיפים 8-13:
- "8. אבראהים הנחה את הנדון להתחיל לפעול ולהכין עצמו לשעת כושר. עוד ציין אבראהים בפני הנדון כר"מ: 1. אבראהים אמר לנדון כי עליו להיכנס לכושר כדי שיצליח להיות לוחם ולתפקד כמו צריך במלחמה נגד הכופרים. 2. אבראהים אמר לנדון שינסה להשיג דברים אשר יכולים לתרום למאבק כדוגמת: נשק, רכב, סוס וכו'.
9. הנדון אמר לאבראהים כי יחשוב על הדברים וכי ינסה לקדם את בקשותיו של אבראהים.
10. הנדון פנה לבחור בשם אחמד בראנסי במטרה לרכוש אקדח, זאת בהמשך לבקשתו של אבראהים. הנדון ואחמד נפגשו בביתו של האחרון. [...]
11. אחמד אמר לנדון כי אקדח עולה כ-30 אש"ח. הנדון השיב כי כעת אין ברשותו הסכום הנדרש ועזב את המקום.

12. לדברי הנדון, מאותו רגע הבין כי אין לו יכולת לרכוש נשק וכי ככל הנראה הדרך הזאת, דרך טרור ופיגועים, אינה מתאימה לו.
13. עד באותה תקופה, במהלך המפגשים של נדון ושל אבראהים שיח' יוסף, האחרון הראה לנדון סרטונים של דאע"ש וזאת במטרה לרתום את הנדון ולגרום לו להתלהב מהרעיון של דאע"ש. " (ראו גם הודעה מיום 24.9.2024, גיליון 2)
19. בחקירה במשטרה המשיב מסר:
"אני פניתי לבחור בשם אחמד פרנסיה בשביל לקנות ממנו אקדח, לפי בקשת אבראהים הלכתי לאחמד הביתה... אחמד אמר לי האקדח עולה 30 אלף, לא היה לי הסכום של האקדח הלכתי הביתה.. בתקופה היא החלטתי שאני רוצה להיות בגד ורוצה לעשות פעולות נגד ישראל ונגד יהודים אבל בתקופה היא הייתי עסוק בבית וביחסים שלי עם אבראהים, אחרי זה החלטתי שאני לא מעוניין להמשיך בדרך הזאת עם אבראהים עזבתי את גדה ולא רציתי להיות בדאע"ש..." (הודעה מיום 24.9.24 גיליון 2)
20. ראו גם זכ"ד מחקירת המשיב בשב"כ מיום 25.9.24, שעה 15:05, בעמוד 2, שם סיפר אודות הרישום לאימוני קיקבוקס כחלק מהכנה לביצוע פיגוע במסגרת חוליה צבאית:
- "23. הנדון אמר כי לאחר השיח עם אבראהים ולאחר שקיבל החלטה כי מעוניין להצטרף לחוליה הצבאית, הנדון נרשם לאימוני קיקבוקס וזאת במטרה להתכונן לביצוע הפיגוע.
24. הנדון אמר כי חשוב שאדע שהוא הפסיק עם האמונים ברגע שקיבל החלטה כי עוזב את אבראהים ואת הדרך של דאע"ש..."
21. כאמור המשיב הודה בחקירה כי צפה בתכני מדא"ס עם נאשמים 2 ו-3; שוחח עם נאשם 2 על כוונה לבצע פיגוע ירי בישראל בשם הארגון; בהנחיית נאשם 3, נקט בפעולות אקטיביות נוספות - פנה לגורם עברייני לצורך רכישת נשק (ניסיון שכשל עקב העדר מימון) ונרשם לאימוני קיקבוקס, במטרה להכין את גופו לביצוע פיגוע.
22. כאן המקום להתייחס לטענה החלופית של ההגנה לפיה גם אם המשיב הביע עניין בפעילות ארגון הטרור דאע"ש, מיד התחרט והודיע על כך לנאשמים האחרים. בעניין זה מקובלת עלי עמדת המבקשת כי מקומה של הטענה להתברר בהליך העיקרי. לצורך ההכרעה בשלב הלכאורי ניתן להסתמך על דברי המשיב בחקירה, מהם עולה כי החרטה התגבשה אצלו רק לאחר קבלת ההחלטה להצטרף לארגון לדאע"ש וביצוע הפעולות המתוארות במסגרת חברותו בארגון. בנסיבות אלו לא ניתן לטעון כי החרטה של המשיב מנעה את התגבשות העבירה של חברות פעילה בארגון טרור, שהרי קדמו לכך שורה של פעולות המעידות לכאורה על נטילת חלק פעיל בארגון דאע"ש, אף אם לזמן קצר.
23. אין בידי לקבל גם את הטענה ביחס למצב הרפואי, נפשי של המשיב. אכן המשיב ציין בחקירותיו כי אינו אדם בריא והוא סובל ממחלת נפש מזה 5 שנים, בגינה נוטל תרופות (ציפרלקס וריספונד), אך לא ידע לציין באיזו מחלה מדובר ומסר כי מעבר לנטילת התרופות אינו מטופל (ראו: זכ"ד מחקירת המשיב בשב"כ מיום 23.9.24, שעה 11:05 בעמוד 1 סעיף 7; זכ"ד מחקירת המשיב בשב"כ מיום 25.9.24 עמוד 1 סעיף 5 וכן הודעה מיום 24.9.24, גיליון 2). ב"כ המשיב לא הציג בפני מסמכים רפואיים התומכים בטענת המשיב בחקירה ואף לא העלה טענה כלשהי ביחס להשפעת מחלתו על כשירותו לעמוד לדין.
24. בנסיבות אלה, על יסוד הודאת המשיב במיוחס לו, הודאה הנתמכת בגרסאות נאשמים 1 ו-2, מוצא אני כי יש די ראיות לכאורה הקושרות את המשיב לעבירת חברות פעילה בארגון טרור.

- עבירת ניסיון רכישת נשק
25. כאמור, מעבר לחברות פעילה בארגון טרור, כתב האישום מייחס למשיב עבירת ניסיון רכישת נשק. בעניין זה, ב"כ המשיב טען כי המשיב פנה לגורם עברייני על מנת לרכוש נשק, אך מיד התחרט על כך והעסקה לא יצאה לפועל, כשליטתו נסיבות אלה מקימות למשיב פטור מאחריות פלילית עקב חרטה.
26. סעיף 25 לחוק העונשין מגדיר עבירת ניסיון כדלקמן:
"אדם מנסה לעבור עבירה אם, במטרה לבצעה, עשה מעשה שאין בו הכנה בלבד והעבירה לא הושלמה."
27. לצד זאת, סעיף 28 לחוק העונשין קובע כי:
"28. מי שניסה לעבור עבירה, לא יישא באחריות פלילית לנסיון, אם הוכיח שמחפץ נפשו בלבד ומתוך חרטה, חדל מהשלמת המעשה או תרם תרומה של ממש למניעת התוצאות שבהן מותנית השלמת העבירה; ואולם, אין באמור כדי לגרוע מאחריותו הפלילית בשל עבירה מושלמת אחרת שבמעשה."
28. חוק העונשין קובע כי כל עוד אדם עבר את קו הגבול של תחילת עשיית העבירה ומעשיו נכנסו לגדר מתחם הניסיון, הוא יישא באחריות פלילית. החריג לכלל זה נקבע בסעיף 28 לחוק העונשין אשר קובע פטור מאחריות פלילית, אם ניסה אדם לעבור עבירה והתחרט. הפטור מותנה בהתקיימותם של שני תנאים מצטברים: האחד, שהמנסה חדל ממעשיו מחפץ נפשו בלבד והשני, שהמניע לכך הוא חרטה. בהקשר זה נדרש כי הוויתור על השלמת העבירה יבוא מתוך שכנוע נפשי פנימי ולא משיקולי כדאיות, קושי שעלה עקב התנאים שנוצרו, או נסיבה חיצונית אחרת (ע"פ 401/99 מצארוה נ' מדינת ישראל, פ"ד נג(3) 561,569 (1999)).
29. עיון בחקירות המשיב בשב"כ ובמשטרה מלמד כי המשיב לא רכש בסופו של יום את הנשק בשל העובדה שלא היה ברשותו את הסכום הדרוש ולא עקב שכנוע פנימי וחוסר אפשרות נפשית להשלים את המעשה. המשיב ציין בחקירתו כי מוכר הנשק מסר לו כי עלות האקדח היא כ-30,000 ₪. בתגובה השיב כי "כעת אין ברשותו הסכום הנדרש ועזב את המקום. מאותו רגע הבין כי אין לו יכולת לרכוש נשק וכי ככל הנראה הדרך הזאת, דרך הטרור והפיגועים, אינה מתאימה לו." (זכ"ד מיום 23.9.24 בעמוד 6) בנסיבות אלו, קשה לקבל את הטענה כי המשיב חדל מהשלמת רכישת הנשק, מחפץ נפשו בלבד ומתוך חרטה. ניתן רק לדמיון מה עלול היה להתרחש אילו היה ברשותו של המשיב את הסכום הדרוש לרכישת האקדח.
- לסיכום, אני סבור כי צבר הפעולות שביצע המשיב, די בהן כדי להוכיח לכל הפחות בשלב לכאורי זה, כי המשיב נמנה עם ההגדרה של "חבר בארגון טרור" ואף ביצע פעילות בעבור ארגון דאע"ש באופן שניתן לייחס למשיב את העבירה הקבועה בסעיף 22(ב) לחוק המאבק בטרור. כמו כן משעה שהמשיב הודה בניסיון רכישת נשק, מקום שראיתי לנכון לדחות את טענת הסייג לאחריות פלילית עקב חרטה, ניתן לקבוע כי יש די ראיות לכאוריות גם בעבירה זו.
- דיון בשאלת המעצר
30. לאחר שקבעתי כי קיימות ראיות לכאורה הקושרות את המשיב 5 לעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, אפנה לבחינת קיומה של עילת מעצר ולבחינת האפשרות לשחררו לחלופה.

31. העבירות המיוחסות למשיב מקימות עילת מעצר לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) וכן לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו 1996 (להלן: החוק). המשיב מואשם בעבירות ביטחון המקימות חזקה סטטוטורית לפיה קיים יסוד סביר לחשש שיסכן את ביטחון הציבור ואת ביטחון המדינה.
32. מהראיות שנאספו בעניינו של המשיב עולה גם חשש לשיבוש הליכי חקירה, בין היתר לאור העובדה שבמהלך החקירה עלו אינדיקציות למעורבותם של גורמים נוספים שטרם נעצרו ונחקרו.
33. הרקע לביצוע העבירות המיוחסות למשיב הוא רקע דתי אידיאולוגי קיצוני, של ארגון טרור רצחני ואכזרי - דאע"ש. כפי שעולה מחומר הראיות בתיק, המשיב לא הסתפק בהצטרפות לארגון אלא פעל באופן אקטיבי כדי להתכונן ליום פקודה בו יבצע פיגועים במסגרת חברותו בארגון. המשיב צפה בתכני מדא"ס עם נאשמים 2 ו-3; שוחח עם נאשם 2 על כוונה לבצע פיגוע ירי בישראל בשם הארגון; נרשם לאימוני קיקבוקס במטרה להכין את גופו לביצוע פיגוע ואף, פנה לגורם עברייני לצורך רכישת נשק, רכישה שנכשלה עקב העדר מימון.
34. כפי שעולה מכתב האישום וכן מחוות הדעת של המומחה מטעם שירות הביטחון הכללי, ארגון המדינה האסלמית מחזיק באופן גלוי בתפיסה דתית קיצונית שתכליתה מלחמת קודש בכופרים (יהודים, נוצרים ומוסלמים המואשמים בכפירה). הארגון מוגדר כארגון הטרור הקיצוני ביותר הפעיל כיום ומהווה איום ממשי על ביטחון מדינת ישראל.
35. ככלל בעבירות ביטחוניות, ובייחוד בעבירות שנעברו על רקע הזדהות עם ארגון הטרור דאע"ש אין מקום לחלופת מעצר. "לא מתקרבים ולא נוגעים בדאע"ש, גם לא עם מקל ארוך, לא בשיטוט באינטרנט, לא באידיאולוגיה ולא חלילה בתכנון ובמעשים" בש"פ 3379/16 אחמד בן נביל אחמד נ' מדינת ישראל (2.5.2016) וכן: בש"פ 6539/15 מדינת ישראל נ' כרים אבו סאלח (19.10.2015).
36. פסיקת בית המשפט העליון הדגישה כי אופי פעילותו של ארגון הטרור דאע"ש, מחייב להתייחס במלוא החומרה גם לפעילות שבהקשרים אחרים יכולה להיחשב לבעלת משמעות פחותה, כדוגמת חשיפה לתכנים אינטרנטיים ראו: בש"פ 7186/17 מדינת ישראל נ' מחמוד ג'אברין (19.9.2017).
37. עבירות המבוצעות על רקע אידיאולוגי קיצוני, מקימות חזקת מסוכנות שלא ניתן לאיין באמצעות חלופת מעצר, ראו: בש"פ 3379/16 אחמד בן נביל אחמד נ' מדינת ישראל (2.5.2016).
38. כאמור, רק במקרים חריגים ונדירים, לא ייעצר עד לתם ההליכים אדם המואשם בעבירות ביטחון. הגם שלמשיב אין עבר פלילי קודם, אני סבור כי נוכח עילת המסוכנות הברורה ועילת השיבוש, כל חלופת מעצר לא תסכון במקרה זה ועל כן אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.
- ניתנה היום, י"ט חשוון תשפ"ה, 20 נובמבר 2024, בנוכחות הצדדים.

[1] ראו: דברי הצעת חוק הממשלה - 949, ט"ז באלול התשע"ה, 31.8.2015, בעמוד 1069